

Valencià: llengua i literaturaIRENE NAVARRO MIQUEL
ESTHER PÉREZ FEMENÍA**INSTRUCCIONS**

- Heu de realitzar les activitats a la llibreta i enviar una foto del treball realitzat al final de la setmana al correu electrònic de les professores per a poder fer un seguiment de les tasques que feu. Segons la **primera lletra del primer cognom** enviareu la faena a una professora o a l'altra.

navarro_iremiq@gva.es	perez_estfem@gva.es
Cognoms A-I	Cognoms F-Z

- Cada setmana, després de rebre les vostres activitats, us facilitarem els SOLUCIONARIS de les activitats proposades així com la valoració de la vostra faena.
- Tant vosaltres com les vostres famílies podeu plantejar-nos qualsevol dubte a través del correu electrònic o la webfamília.
- Ànim!

Nom _____ Data _____

Nit de dissabte

Era dissabte: el dia que els pares sortien a la nit.

–On aneu, avui? –va preguntar l'Anton a la tarda, mentre la seva mare s'estava arrissant els cabells al bany.

–Ah! –va dir la mare–, primer anirem a sopar i després, no ho sé, potser anirem a ballar.

–Com que no ho saps? –va fer l'Anton.

–Encara no ho sé –va dir la mare–. Tan important és per a tu?

–Nooo – va dir l'Anton. Preferia no dir que volia veure la pel·lícula de policies que començava a les onze. Però la seva mare ja l'havia clissat.

–Anton –va dir girant-se per poder-lo mirar cara a cara–, no deus pas voler mirar la televisió...

–Però, mare –va dir l'Anton–, com se't poden acudir aquestes coses?

Per sort, la seva mare s'havia tornat a dedicar al seu pentinat, i no veia com l'Anton es tornava vermell.

–Potser també anirem al cinema –va dir ella–. De totes maneres no tornarem abans de les dotze. S'havia fet de nit i l'Anton estava sol a casa. Anava en pijama i s'havia assegut al llit; estava tapat amb el llençol fins al coll i llegia *Tota la veritat sobre Frankenstein*. La història passava en una festa major. Un home vestit amb un abric negre, ample i llarg, sortia a escena i anunciava l'aparició del monstre. En aquell moment va sonar el despertador. Una mica empipat, l'Anton va aixecar els ulls del llibre. Oh! Gairebé eren les onze, el temps just per engegar la televisió! L'Anton va saltar del llit i va pitjar la tecla. Després es va tornar a tapar amb el cobrellit i va esperar que la imatge es formés a poc a poc. Encara feien futbol. L'habitació era bastant fosca i feia una mica de por. King-kong, en un pòster a la paret, feia una mena de ganyota que s'avenia amb l'estat d'ànim de l'Anton: se sentia salvatge i abandonat com l'únic supervivent d'una catàstrofe marítima, com un naufrag en una illa plena de caníbals. I el llit era el seu cau, flonjo i calentó, i si volia podia amagar-s'hi i fer com si no hi fos. Hi havia una pila de menjar a l'entrada del cau; només li faltava l'aigua de foc. L'Anton va pensar, amb la boca que se li feia aigua, en l'ampolla de suc de fruita que hi havia a la nevera, però per arribar-hi havia de passar un bon tros de passadís a les fosques! Hauria de tornar nedant al vaixell, enmig de taurons afamats que estaven esperant les seves víctimes? Brrr! Però els naufrags no es morien més de set que de gana?

Això el va fer canviar de parer. Odiava el passadís, amb aquell llum espatllat que no reparava mai ningú! Odiava els abrics del penja-robes, que semblaven homes penjats! I ara també li feia por la llebre dissecada de l'estudi de la mare, tot i que l'havia fet servir moltes vegades per espantar altres nens.

Per fi havia arribat a la cuina. Va treure l'ampolla de suc de fruita de la nevera i es va tallar un bon tall de formatge. Mentrestant tenia una orella al passadís per sentir si començava la pel·lícula. Va sentir una veu de dona. Probablement era la locutora que anunciava la pel·lícula. Es va posar l'ampolla sota el braç i va arrencar a córrer pel passadís.

Però no va arribar gaire lluny, perquè de cop es va adonar que hi havia alguna cosa que no rutllava. Es va quedar quiet i va escoltar amb atenció... i de cop va saber què passava: no se sentia la veu de la televisió! Això només podia voler dir una cosa: algú havia entrat a la seva habitació i havia apagat la televisió! L'Anton va notar com el cor li feia un bot i se li accelerava com una màquina.

Angela Sommer-Bodenburg, *El petit vampir*

1. Per què s'interessa tant l'Anton pels plans dels seus pares?

2. Quins creus que són els llibres preferits de l'Anton?

- a) D'aventures.
 - b) De ciència-ficció.
 - c) De terror.
 - d) Romàntics.
- Explica per què has triat aquesta opció.

3. Digueu si les afirmacions següents són certes (C) o falses (F).

- L'Anton somia un home vestit de negre.
- Els pares de l'Anton surten habitualment els dissabtes.
- L'Anton té molta imaginació.
- Quan torna de la cuina sent sorolls estranys a la seva habitació.

4. A l'Anton no li ve de gust anar fins a la cuina perquè té por. Esmenta les coses que l'espanten.

5. Quin és l'únic lloc on se sent segur?

6. Copia el fragment que fa referència al funcionament del televisor de l'Anton.

- Pregunta als teus pares o avis a quina època deu estar ambientada aquesta història.
-
-
- Quina diferència hi ha entre el televisor de l'Anton i els actuals?

Nom _____ Data _____

El dragó de Komodo

L'any 1912, Sir Arthur Conan Doyle, famós per les novel·les de Sherlock Holmes, va publicar una novel·la, *El Món Perdut*, on una expedició de científics britànics descobreixen un racó del món aïllat de la resta. En aquest aïllament han sobreviscut els dinosaures i éssers hominoides primitius. La novel·la va ser un èxit rotund i encara ara se'n fan adaptacions i reedicions. Amb una novel·la així en el *top ten* de les més venudes, no és estrany que un anunci zoològic d'aquell mateix any sorprengués tothom: s'havia descobert una nova espècie de rèptil, desconeguda fins aleshores. Dos anys abans, un aviador holandès havia patit un accident i havia arribat nedant a una de les milers d'illes (Komodo) que es troben a l'Indonèsia central (al nord d'Àustràlia). Quan va ser rescatat va parlar de l'existència d'un dragó enorme que habitava l'illa. Dos anys després es confirmava la troballa. Els occidentals havien descobert el dragó de Komodo, un rèptil de tres metres de longitud. Seria l'illa de Komodo *El Món Perdut*?

El dragó de Komodo (*Varanus komodoensis*) és el llargardaix més gran que existeix a l'actualitat. La seva enorme grandària és deguda a l'aïllament. A les illes que habita és el superdepredador; no té cap animal que se'l mengi. Això, juntament amb el clima de les illes, ha fet que l'espècie pogués anar augmentant de mida fins a la grandària que presenta avui dia. A part de la seva mida imponent, la perillositat del dragó de Komodo es troba a la seva mossegada. A la seva saliva hi trobem fins a 82 espècies diferents de bacteris, els quals converteixen la mossegada del dragó en un verí mortal. Els dragons solen moure's en grup, ataquen les seves preses per sorpresa i les mosseguen un sol cop. Després les segueixen mentre agonitzen per menjar-se-les tranquil·lament un cop mortes.

Un altre dels fets sorprenents d'aquest animal ha estat la recent confirmació (l'any 2006) que les femelles dels dragons de Komodo poden tenir descendència sense haver estat amb cap mascle. Aquest procés es coneix com a partenogènesi (del grec *Parthenos*, 'femella', i *gènesi*, 'naixement'). La partenogènesi s'ha observat de manera freqüent en cucs, insectes i peixos, i de manera més excepcional en amfibis, rèptils i aus. El que sorprèn d'aquest cas és que totes les cries de les femelles no fecundades van resultar ser mascles. Segurament això constitueix un mecanisme per colonitzar altres illes: una femella, farta de la seva illa, decideix emancipar-se i marxar nedant (són excel·lents nedadors) a una altra illa on no hi ha dragons. Allà té fills amb els quals es reproduirà quan siguin grans i colonitzaran l'illa sencera.

Eureka, abril del 2008 (adaptació)

1. Relaciona cadascun dels subtítols que tens a continuació amb els paràgrafs en què està dividit l'article.

El gegant aïllat	1r paràgraf
La dragona verge	2n paràgraf
El descobriment en un món perdut	3r paràgraf

2. Com es va produir la descoberta del dragó de Komodo?

3. En quin lloc del món es troba Komodo?

4. Encercla les característiques del dragó de Komodo.

- a. És un rèptil.
- b. És vegetarià.
- c. És un personatge d'una novel·la de Conan Doyle.
- d. Viu en parella.
- c. No té depredadors.
- e. És el llargardaix més gran que existeix.
- f. Sap nedar molt bé.
- g. Acostuma a menjar cucs, insectes i peixos.

5. Quina tàctica practiquen els dragons de Komodo per atacar les seves preses?

6. Busca en el text paraules sinònimes de les següents:

- salvat:
- desconcertés:
- havia sofert:
- dimensió: